

مادر حسن، گل مولا، گوشت تلخ، گوزدسته، نقاسی، کورناعقل، لئتی، لله بین، لکته، لوپس، لندھور، لوطی اجلاف، قشمشم، نازک نارنجی، هزره چانه، یاخی در، یادرانقلی.

آغاز: بسمه، جامع اللغات المصطلح الزمان في تكميل الانسانگرانيمايه برادرگان جانی خردسال جانی من آگاه باشد كه از آموختن علم اخلاق و سیر در انفس و آفاق انسانيت کمال يابد. حکما نورالله بر هانهم را در اين فن شريف كه حکمت عمليش نامند رساله بسيار است كه در کسب فضائل و ترك رذائل بر اين و دلائل اقامه داشتند چون در بادی نظر در ک آن مطلب خالي از اشكال نبود اين احقر عبد الله حبيب الله قبایح اعمال و فضایح افعال بعضی از این زمان که مجسم کرده با لغاتی قبیح و عباراتی غیر فضیح که المصطلح الواط و مسخرگان است مذکور می سازد تا شما را در مطالعه آن رغبتی حاصل آید و به مضمون بیت: نگویند از سر بازیجه حرفي xx کز آن پندی نگیرد صاحب هوشاز این فرع حالات و این گونه حالات اجتناب نمایند. اشنا شکن کسی را گویند که بجهة زيارت حضرت عبدالعظيم و غيره اسب از آشنايان امانت کند ...

چاپ: راهنمای کتاب ۵: ۴۴۸-۴۴۸ و ۵۵۴-۵۵۴ در ۱۳۰۸ و ۱۳۲۱ ق، سنگی

[راهنمای کتاب س ۵ ش ۶-۴ ص ۴۴۸ و ۵۵۴؛ فهرستواره متزوی ۶۰۲/۶]

۱. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه ۱/۱۴۰۳۷: ۱۴۰۳۷

آغاز: برابر؛ انجام: ياردانقلی بک بر وزن و لقی بک کسی را گویند که در مجلسی مجلس شرب نشیند و شراب بنوشد و لیکن مزه باده خوردن را از رطب و یا پس هر جه در بساط باشد باشتهای تمام بخورد.

خط: شکسته، نستعلیق، کا: محمد باقر بن شکرالله حسینی تفرشی طرخوارانی، تا: ۱۲۹۳ق، جا: کرمان؛ ۱۶(۱۶-۱)، ۷ سطر،

اندازه: ۵×۹ سم [۵-۳۵: ۵۰-۶]

۲. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۸۱۳/۲۰

آغاز: برابر

خط: نسخ، کا: ولی هداوندی، تا: غره شعبان ۱۲۹۶ق؛ جلد: تیماج، گ(۱۷۷۲-۱۷۷۹)، اندازه: ۱۱×۵/۵ سم [۲۰-۲۰: ۱۷]

۳. مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۵۷۵۳:

آغاز: برابر؛ انجام: يالدنگ - کسی را گویند که به مهمانی و ضیافت مردم رادعوت نماید و خودش ازاندرون بیرون نیابد یا آنکه دیر بیاید و به مهمان های خود مناعت بخراج دهد. این صفت از بلاهت و غرور ناشی می شود.

خط: نستعلیق تحریری، بی کا، تا: قرن ۱۴؛ اصطلاحات به ترتیب حروف تهیجی از آشناسکین «تا يالدنگ» آمده است و بدبال آن نه صفحه نصیحت نامه است که هر فقره از آن باخطاب «ایفرزنده» شروع می شود، آغاز نصیحت نامه: «نصایح چندیست که موافق طبع اهالی این زمان باید پدر بفرزند بگوید، ای فرزند

در نسخه حاضر تاریخ قاجاریه تا ورود محمد شاه به مرکز با انتخاب از کتاب مرآة البلدان و برخی از مراجع دیگر (که نام آن مذکور نیست) آورده شده و ناتمام است؛ بی کا، بی تا؛ افتادگی: انجام؛ ۲۸گ (۱۳۷-۱۶۴) [ف: ۲۲-۶۱۸]

● مرآة البهاء = مفتاح اخلاق مظفری = مصطلحات /

اخلاق / فارسی

mer'āt-ol bolahā' = meftāh-e aqlāq-e mozaffarī = mostalahāt

لشکرنویس، حبیب الله خان، ق ۱۴ قمری
laškar-nevīs, habīb-ol-lāh xān(- 20c)

تاریخ تأليف: ۱۲۹۴ به شرحیکه در مقدمه آمده است رساله‌ای است در تجسم قبایح اعمال و فضایح افعال بعضی از این زمان باللغاتی قبیح و عباراتی غیر فضیح که در زمان تأليف مصطلح الواط و مسخرگان بوده است. عنوان نسخه آستان قدس ش ۵۷۵۳ «جامع اللغات المصطلح الزمان في تکمیل الانسان» است و نام مؤلف آن در صفحه آخر «حسن الحسینی» ذکر شده است، ولی آقای ایرج افشار در مجله راهنمای کتاب (سال پنجم شماره ۵-۴ صفحه ۵۵۸-۵۵۴) در مقدمه نوشته‌اند: «یکی از کتاب‌های خوشمزه و بافایده که در عهد قاجاریه تأليف و ظاهرآ دو بار طبع شده است «مرآة البهاء» است ... این کتاب تأليف میرزا حبیب الله لشکرنویس (به استناد طبع ۱۳۲۱) و موسوم به «مفتاح اخلاق مظفری» است، اما نسخه چاپی مورخ ۱۳۰۸ قمری که در کتابخانه آقای مجتبی مینوی دیده شد به نام مرآة البهاء است، وایشان در پشت کتاب نوشته‌اند که مؤلف آن مرحوم شریعتمدار تبریزی است، آقای تقیزاده او را دیده بوده و می‌شناخته‌اند.»

مؤلف اخلاق مردم عصر خود را با تعریف هر یکی از این لقب‌ها که بر می‌شمریم نشان داده و صفات بدان را از رهگذر روان‌شناسی و اخلاق تحلیل کرده است. چنین است فهرست لقب‌ها: اشناسیکن، الدنگ، آب زیر کاه، آمهر علی، اپادری، بنپوه، بد لعب، بچه نه، بنکی، بفنزنج، بیمار، بامبولی، بد پیله، پیغیز، پیزی شل، پخمه، پتی، پیزوری، چدتفوزی، چمبو، جعلقی، چاچول، چس نفس، چس خور، چکنته، چکه، چاخان، چسن، چاشته‌خور، جمبیل جنبوب، خاشار پاشار، خاله زنک، خرحمال، سبزی پاک کن، خنک، خرمکس معروکه، خل، دلخور، دبنگوز، دبه در آر، دبنگ، دیوث، روهدراز، زرمدی، زپ‌الحرت، زیپو، سمسه کار، سمج، سندلا، سرخر، سنگ روی سخن، سگ، حسن دله، سبک، سگ پا، سلندر، شیطون خیال، شکم بر آب زن، شیره مال، شلخته، شیم شق، شاه طهماسبی، شتر ته، علی بهانه‌گیر، فکسنه، قیسو، فضول، قرمپ، قرطی، قرمیق، قلچماق، قرمیز، کس خزنه، کله شق، گوزال، گوساله

فهرستگان نسخه‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و هشت؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276266

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۲/۰۱/۳